



# DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

47<sup>e</sup> jaargang • nr. 84 • VOORJAAR 2021



Als ik het wond're kruis aanschouw,  
waar Christus stierf, Die 't al volbracht,  
dan voel ik, hoe 'k mijn trots berouw  
en 't rijkst gewin slechts schade acht.

Verbied mij dan elk pralend woord  
voor al wat niet Uw kruis is, Heer,  
en laat mij, wat m' op aard bekoort,  
ten offer leggen voor U neer!

Te klein is 't offer, dat ik bood,  
al waar' al 't goed der aard' mijn deel.  
Uw wond're liefde, Godd'lijk groot,  
eist alles, ja mijzelf geheel.

Lof Hem, Die door Zijn kruis en dood  
genâ voor zondaars heeft bereid!  
Lof Hem en Zijne liefde groot,  
alom en tot in eeuwigheid!

---

## GEZANG 48

## Colofon

### UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21  
2011 VJ Haarlem  
Telefoon: 023 - 528 5561  
[www.uitgeverijdekandelaar.nl](http://www.uitgeverijdekandelaar.nl)

### REDACTIE

Wilhelminastraat 21  
2011 VJ Haarlem  
[jlmsraetemans@planet.nl](mailto:jlmsraetemans@planet.nl)  
[www.hazknederland.org](http://www.hazknederland.org)

### ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt  
Opgave 023-5285561  
of via e-mail:  
[info@uitgeverijdekandelaar.nl](mailto:info@uitgeverijdekandelaar.nl)  
Overname van artikelen alleen  
met toestemming, ongewijzigd  
en met bronvermelding.

### REDACTIE

R.C. Boekhout

### HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

### PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep  
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

---

### Op de voorpagina

Op de voorpagina ziet u  
de hof van Getsemane.

# Dood, waar is uw prikkel?

J.L.M. Straetemans

Alle mensen zijn na en door de val van Adam en Eva zondaars geworden (Rm.3:10-23;5:12) en daardoor onderworpen aan Gods toorn (Rm.1:18) en aan de dood (Rm.6:23a). De straf van de zonde is de dood (Gn.2:17). De enige grond waarop wij onze hoop der zaligheid kunnen bouwen en het eeuwige leven kunnen vinden, is door de beloofde Zaligmaker, onze Heer Jezus Christus als gezegende Verlosser (Lc.9:56; Jh.3:15-18). God de Zoon kwam als Jezus, geboren uit de maagd Maria in het vlees op aarde, om de schuld van mensen te betalen en zondaren zalig te maken (Lc.1:35; 1Tim.1:15). Die Verlosser moest waarlijk mens zijn, om als mens te kunnen lijden en sterven (Flp.2:5-11; Rm.5:15-19). Maar Hij moest ook waarlijk God zijn, om voor de zonden van alle mensen te kunnen voldoen (Ps.49:8-9; Hbr.1:3). Door Zijn heilig leven heeft Jezus Christus Zich bewezen als een onbestraffelijk en onbevlekt Lam (1Ptr.1:19). Door Zijn dood heeft Hij een alles verzoenend offer voor ons gebracht. Hij heeft geleden voor de zonden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen: 'Want Christus

heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest' (1Ptr.3:18). Hij, Jezus Christus, is de verzoening voor onze zonden, voor de zonden van de hele wereld: 'En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld' (1Jh.2:2). Met Pasen vieren wij hetgeen wij lezen in de brief aan de Romeinen: 'Wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. Want wat Zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wél dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus' (Rm.6:9-11).

De situatie van Lazarus geeft een geestelijk zicht op het werk van de Heer. Lazarus was 4 dagen overleden: 'Jezus dan, gekomen zijnde, vond, dat hij nu vier dagen in het graf geweest

was' (Jh.11:17). Zoals Lazarus na vier dagen tot het aardse leven werd teruggeroepen door de Heer, werd na vier dagen van duizend jaar (2Ptr.3:8) door Christus de weg naar het eeuwige leven geopend. De naam Lazarus (in het Hebreeuws Elazar) heeft als betekenis: 'Die God helpt' en is dus het beeld van de mensheid ten verderve liggende in het zondegraf. De mensheid die zichzelf niet kan verlossen van de straf op de zonde, de dood. Christus kwam op aarde om door lijden, sterven en opstanding verlossing aan te brengen. De staat waarin de ontslapenen nu zijn is niet volmaakt (Hbr.11:40). Maar wanneer de doden zullen opstaan met een onsterfelijk lichaam, dan zal deze gebeurtenis een volkomen overwinning op de dood zijn. De Bijbel leert ons: 'En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? De prikkel nu des

doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet. Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus' (1Kor.15:54-57). Apostel F.W. Schwartz schrijft hierover dat 'het sterfelijke dan door het leven is verslonden'. Met Pasen vieren en gedenken wij dat de mens door Christus is vrijgemaakt, verlost van de straf op de zonde, de dood en eeuwig zal kunnen leven. Vier dit feest van de Zoon van de levende God met vreugde, want dood en graf konden Hem niet houden. Houdt u vast aan de Bijbel. Dit Boek der Waarheid verzekert ons van deze toekomstige hoop. Het is onze heilige plicht, deze hoop vast te houden maar ook om ervan te getuigen. De geschiedenis van het lijden, sterven, opstaan en hemelvaart van Christus moet vertelt en doorvertelt worden: 'Vertelt uw kinderen daarvan, en laat het uw kinderen hun kinderen vertellen, en derzelver kinderen aan een ander geslacht' (Jo.1:3). Bereidt u om Degene Die Zich eenmaal geofferd heeft om alle zonden op Zich te nemen spoedig zonder zonde te aanschouwen (Hbr.9:28). •

# Bidden in de Naam van Jezus

Wijlen H.F. Rijnders

Het gebed, heeft wel eens iemand anders gezegd, is de adem van het geloof. Zonder adem kunnen we niet leven. Wanneer we de communicatie met onze Vader in de hemel opgeven, gebeurt hetzelfde met ons geestelijke leven. Ieder bidt op een persoonlijke wijze. De Bijbel echter leert dat we dienen te bidden in Jezus' Naam. Over wat dit betekent gaat dit artikel.

## **Wat zegt de Schrift?**

De Heer Jezus zegt: 'En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen' (Jh.14:13-14). 'Voorwaar, voorwaar Ik zeg u. Al wat gij de Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven. Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam; bidt, en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij. Deze dingen (dat zijn de dingen van het Koninkrijk van de Hemelen) heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken; maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken zal, maar u vrijuit van de Vader zal verkondigen. In die dag zult gij in Mijn

Naam bidden; en Ik zeg u niet, dat Ik de Vader voor u bidden zal' (Jh.16:23-26). Apostel Paulus toont zijn wijze van bidden: 'Eerst dank ik God door Jezus Christus over u allen ...' (Rm.1:8). 'Dankende te allen tijd over alle dingen God en de Vader, in de Naam van onze Heer Jezus Christus' (Éf.5:20). 'En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in de Naam van de Here Jezus, dankende God en de Vader door Hem' (Kol.3:17).

## **Aanwijzingen van de Heer Jezus Christus**

De Heer Jezus wekt Zijn discipelen op tot bidden tot de Vader in Zijn Naam. Bidden in Zijn Naam betekent bidden naar Zijn wil, in opdracht van Hem en met beroep op Hem. Onder deze voorwaarde zullen onze gebeden verhooring ontvangen en ons daardoor veel blijdschap geven. Wat verheugt een mens meer dan het mogen ondervinden dat onze gebeden worden verhoord? Met deze wijze van bidden tonen we de Vader dat we ons in geestelijke eenheid en algehele gemeenschap voelen met Zijn Zoon Jezus Christus. Die eenheid en

gemeenschap met onze Heer Jezus is toch onze liefste wens? Daarom bidden we iedere zondag in het zondenbelijdenisgebed: '... opdat Jezus in ons leve en wij in Jezus, onze Heer!'. We bidden dus in de Naam van Jezus, omdat de Heer dit ons Zelf zo heeft onderwezen. In ons bidden tot God beroepen we ons hierbij op Jezus' verlossend en levensbrengend werk aan het kruishout op Golgotha. Ook dit komt tot uiting in ons zondenbelijdenisgebed. 'Daarom smeken wij U: vergeef ons onze zonden om Jezus' wil'. In Johannes 16 (vs. 24) zegt Jezus tot Zijn discipelen. 'Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam'. De vraag is: waarom deden ze dit niet? Het antwoord luidt: de Heer had hun dit nog niet geleerd. Ze stonden nog niet in de eenheid met Hem, zoals die er later wel zou zijn. Zij waren nog niet wedergeboren door de Heilige Waterdoop; evenmin hadden ze de Heilige Geest ontvangen. Maar toen de Heer voor onze zonden was gestorven en opgewekt tot onze rechtvaardigheid, kon de mens deze sacramenten ontvangen. Aan het slot van het gebed, dat de priester uitspreekt over brood en wijn, horen we iedere zondag: 'Gij, Heer, zijt gestorven voor onze zonden, maar ook opgewekt tot onze rechtvaardigmaking. Halleluja (lof zij de Heer), amen'.

Pas nadat de Heer Jezus Christus Zijn heilige taak had

volbracht, staan we in volle eenheid met Hem. En bidden in de Naam van Jezus betekent heel nadrukkelijk dat we bidden in die volle eenheid met Hem. Sinds de Heer ten hemel is gevaren, is Hij het Heilige der heiligen binnengetreden. Dit is de derde hemel of hemel der hemelen, waar God, de Vader, op de genadetroon zit en Christus aan Zijn rechterhand als onze Hogepriester (Mc.16:19; zie ook het Boek voor onze Tijd, derde druk, blz. 196), naar de ordening van Melchizédek (Hbr.5:10). Openbaring 6:3 geeft ons inzicht in de taak van onze Hogepriester: 'En er kwam een andere engel, en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het met de gebeden van alle heiligen (gelovigen) zou leggen op het gouden altaar, dat voor de troon is'. Die andere engel is Jezus Christus, de Engel van het verbond. Hij legt, als de Hogepriester van het Nieuwe Testament, gebeden van levenden en ontslapenen als een kostelijk reukwerk op het gouden reukofferaltaar voor de troon van de Vader. Want alleen door en in Christus Jezus kunnen de gebeden, zelfs van de heiligste en vroomste mensen, God de Vader aangenaam zijn en worden verhoord (zie het Boek voor onze Tijd, blz. 336).

### **Biddend pleiten**

In Zijn ambt als Hogepriester brengt de Heer Jezus Zijn

gebeden voor ons op het reuk-offeraltaar voor Zijn Vader. Bij Zijn gebeden mogen de kinderen van God, ofschoon nog levende op aarde, zich aansluiten. Zo mogen ze met de Heer Jezus en precies zoals Hij bidden: 'Abba (vader, eigenlijk papa), Vader!' Want de Heer heeft ons gezegd 'De Vader Zelf heeft u lief' (Jh.16:27). Indien we dus tot onze liefhebbende Vader bidden in de Naam van



Zijn Zoon, laten we Hem blijken dat we diep geloven in de Heer Jezus en Zijn verlossingswerk. Wij, als wedergeboren en verzegelde christenen, mogen het ons veroorloven rechtstreeks tot God te bidden indien we dit doen in de Naam van Zijn Zoon. We verwijzen dan naar Diens verlossingswerk, en pleiten hierdoor voor dit 'recht' van bidden tot de Vader. Bidden in de Naam van Jezus is dus voorwaarde voor het bidden tot God. Tevens belijden we dus, zoals eerder gezegd, op deze wijze voor God ons geloof in de opgestane Heer. De kerkvader Ambrosius (4<sup>e</sup> eeuw) gaf de volgende vergelijking: 'Het is als een kind dat haar vader een ruiker [een boeket bloemen] wil geven. Zij gaat naar de tuin en plukt daar wat bloemen en onkruid. Als ze echter bij haar moeder komt, haalt die het onkruid eruit en bindt de bloemen bij elkaar. Zo komt Christus als we onze gebeden hebben opgezonden. Hij neemt het onkruid, dat zijn de zonden die het gebed aankleven, weg en stelt Zijn Vader niets anders voor dan de bloemen, die een aangename reuk verspreiden'.

### **Het bidden van apostel Paulus**

Paulus sluit, uiteraard, geheel aan bij wat hij van de Heer Jezus heeft geleerd. Hij dankt Zijn God door Jezus Christus (Rm.1:8). Zelfs voor onze dankbetuigingen is er slechts toegang tot God door Jezus Christus, Die onze gebeden en dankzeggingen heiligt. Te allen tijde zullen

we God de Vader voor alles danken in de Naam van onze Heer Jezus Christus (Éf.5:20) 'Alles wat we doen in woord en werk', zegt Paulus, 'moet geschieden in de Naam van de Heer Jezus. Door Hem danken we God, de Vader' (Kol.3:17).

### **Bidden in de Geest**

Vervolgens dient het bidden te geschieden in de Heilige Geest. Ons verstand en goede wil richten niets uit. Het moet ons van boven worden gegeven. En Die het ons leert, is de Geest van de Vader en de Zoon. 'De Geest komt onze zwakheden mede te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen. En Die de harten doorzoekt, weet welke de mening van de Geest is, omdat Hij naar God voor de heiligen bidt' (Rm.8:26-27).

### **Samenvatting**

Het heeft heilige zin en noodzaak onze gebeden te besluiten met:

-in de Naam van Jezus. Amen.

of

-in de Naam van Uw Zoon, eventueel aangevuld met: ons aller Heer en Heiland. Amen.

of

- door Jezus Christus, onze Heer, eventueel aangevuld met:

Die met U en de Heilige Geest een drieënig God zijt, Die toekomt alle eer nu en in eeuwigheid. Amen.

Daarmee zeggen we: we be-roepen ons op Hem. Onze be-den tot God lopen via Jezus, onze Heer. Wij bidden door Zijn mond. Christus is de eigenlijke Bidder. Als trouwe Hogepries-ter neemt Hij onze gebeden in Zijn gebed op De verheerlijkte Christus pleit voor Gods troon zonder einde voor ons. Het be-sef dat we 'in de Naam van Jezus' of door Jezus Christus, onze Heer, bidden, houdt ook een noodzakelijke zuivering van onze gebeden in. We zouden wel eens kwalijk kunnen bidden. Apostel Jakobus zegt (hst 4 vs. 3): 'gij bidt en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt'. De Heer Jezus zal slechts onze gebeden en dankzeggingen offeren op het reukofferaltaar voor Gods troon, indien deze voldoen aan de wil van God. Dat doen ze als we ons hierbij laten leiden door de Heilige Geest. Dan hebben we gebeden in Geest en in Waarheid (Jh.4:23-24).

### **Ten slotte**

Moge dit artikel de juiste weg wijzen voor ons bidden tot God, de Schepper van hemel en aarde, opdat Hij ons Zijn zegenin-gen niet zal onthouden. •

---

*Naschrift redactie:*

*Bovenstaand artikel is geschreven door wijlen apostel H.F. Rijnders. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk bewaard gebleven, doch waar nodig aangepast.*



# Zijn leven tot behoud van allen

A. Hobé

Wij leven weer in de tijd waarin we de lijdensweg gedenken die de Heer voor alle mensen is gegaan, van Gabbatha naar Golgotha. De kloof die er was tussen God en de mensen, die heeft de Zoon van God geheeld. Hij Die gezonden wilde worden om Gods wil te doen. We lezen in Gods Woord: 'Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (In het begin des boeks is van Mij geschreven), om uw wil te doen, o God!' (Hbr.10:7). Jezus' Woorden waren het fundament van Zijn gehele verlossingswerk. Wat deed Hij en wat betekent dit voor ons? Hij heeft de wil van Zijn Vader gedaan. Zijn Vader is ook onze Vader. De kerk van Christus gedenkt opnieuw de lijdensstijd. Het is de tijd waarin wij het lijden van de Heer gedenken dat zich voltrok op de kruisheuvel van Golgotha. Deze gebeurtenis ligt ons bijzonder aan het hart. Is het niet vanzelfsprekend, dat wij in deze periode de woorden lezen van het lijden van de Heer en wat Hij voor ons gedaan heeft. Veel stemt droevig als wij nadenken over wat er is gebeurd op die weg van Gabbata naar Golgotha, waar de kruisdragende Heiland ons voorbijtrekt. Wij zijn als het ware toeschouwers en betreuren het gedrag van de stoet volgers.

Een stoet die het uitgeroepen heeft: 'Kruist Hem, kruist Hem....' (Jh.19:6a). We begrijpen ook niet de gedachten van Herodes en Pontius Pilatus en vele anderen. Maar ook niet van de Farizeeërs, heidenen en Joden. Van allen die meegewerkt hebben om de kruisiging van de Heer tot stand te brengen. De Heer aan het kruis genageld en we zien het bloed uit Zijn wonden vloeien. Wij kunnen dat kruis toch niet plaatsen als we weten welke weg de Heer voor ons is gegaan? Met eveneens in gedachten dat wij waarlijk willen lijden met Gods Zoon? Dit kunnen we alleen als wij onszelf onderzoeken. Dan komen wij tot de ontdekking wie en wat wij zijn. Dan weten wij als christenen, die regelmatig in de Bijbel lezen, dat Gods Woord ons meer te zeggen heeft. Als kinderen Gods zullen wij onze strijd moeten strijden met het Licht van de Heer als ons richtsnoer. Hij Die voor ons de heerlijkheid welke Hij bij de Vader had verlaten heeft. Wij als mensen zouden niet bij machte zijn de weg te gaan die de Heer gegaan is. Er staan zulke mooie gedeeltes in de Evangeliën, waarbij de lijdensgeschiedenis ons telkens weer aanspreekt. Dat deed Hij voor ons, wat doen wij voor Hem?



Laten we het gedeelte nemen over de verheerlijking op de berg (Mt.17:1–13, Mc.9:2–13 en Lc.9:28–36). Dit gebeuren beschrijft eenieder op zijn eigen wijze. Het is de geschiedenis, welke voorafgaat aan de bekendmaking van Zijn lijden door de Heer, Die spreekt over wat Hem te wachten staat. Het is alsof de Vader door de verheerlijking van Zijn Zoon op de berg Hem versterkt, om het lijden te kunnen dragen. Want Zijn Zoon zal worden uitgeworpen, gekruisigd, door God verlaten. Wat

een ziele-angst weerklinkt uit zijn kreet: 'Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Mt.27:46b). Het is van belang bij deze woorden stil te staan. Voordat dit alles gebeurde en werkelijkheid werd, toonde de Vader Zijn heerlijkheid, die Hij bij de Vader had voordat de wereld was (Jh.17:5). De verheerlijking van de Heer Jezus op de berg is het antwoord van de Vader aan Zijn Zoon. Hij moet opgewassen zijn tegen alle angsten die op Hem af zullen komen. Deze gebeurtenissen zal Hij



in gehoorzaamheid aanvaardden. Die aanvaardde Hij voor ons, om de losprijs te betalen voor het in zonden liggen van een ondeugdelijk mensengeslacht dat Hem aan het kruis nagelde.

We lezen in Gods Woord over de verheerlijking van de Heiland op de berg. Een intieme kring van Zijn discipelen is getuige van deze verheerlijking. De Heer stond niemand anders toe om met Hem mee te gaan, behalve Petrus, Jacobus en Johannes.

(Mc.5: 37). Hij wilde dat deze drie discipelen getuigen zouden zijn van hetgeen er zou gebeuren op die berg. Samen vormden deze drie het vertrouwde drietal. Al wat zij gezien en gehoord hadden mochten zij aan niemand vertellen. Mattheüs geeft ons aan, hoe de Heer Jezus voor hun ogen van gedaante veranderde waarbij Zijn gelaat straalde als de zon. Zijn kleding werd blinke, zeer wit als sneeuw/licht (Mt.17:2). Marcus voegt hieraan toe, dat er niemand op aarde is die het witter kan maken (Mc.9:3). De Heer staat hier weer in de volle heerlijkheid van Zijn Vader. Als een arm menskind kwam Hij tot ons neer uit de hemelse heerlijkheid, om onder ons te wonen, om Zich voor ons te ontledigen en Zich aan ons te openbaren, de gestalte van een dienstknecht aangenomen te hebben om de mensen gelijk te worden (Flp.2:7). Daar op de heilige berg (2Pt.1:18), gaat de eeuwigheidsglans weer over Hem op en van Hem uit. Daar, op die berg, daar wordt weer gezien de grootheid en glans van Zijn innerlijk Goddelijk wezen. Uit dit alles blijkt, dat de Heer op de berg Sion zal wonen en spreken, de stad van de levende God, waar de verzegelden uit alle geslachten van het Nieuwtestamentische Israël verblijven (Hbr.12:22-23, BVOT pag. 677-678 5e druk). Zo lang de Heer nog niet is wedergekomen, wil Hij ons voor- en toebereiden voor die dag, de dag van Zijn wederkomst. Maran-atha, de Heer komt. •

# Goede Vrijdag

M.S. Antonisse

Het is de dag dat Jezus Zich over gaf in de handen van mensen, de dag dat Jezus sprak: '...Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen...' (Lc.23:34). Het onbegrijpelijke gebeurde, want het volk van Israël wist het zeker. Of zij dachten het zeker te weten, dat deze Jezus niet hun Koning was. Want dat hadden zij uitgesproken bij Pilatus: 'En het was de voorbereiding van het pascha, en omtrent de zesde ure; en hij zeide tot de Joden: Zie, uw Koning. Maar zij riepen: Neem weg, neem weg, kruis Hem. Pilatus zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan den keizer' (Jh.19:14-15). En zo werd Hij aan hen overgegeven. En zo geschiedde de wil van een groot deel van het volk, want zij wilden deze Jezus niet. Slechts enkelen geloofden in Jezus als de Zoon Gods. Maar die enkelen waren gevlucht omdat het geweld hen had overweldigd. Ook begrepen zij niet dat Jezus het allemaal liet gebeuren. Er was wel een vrouw, die er door de Heer op voorbereid was, zoals Jezus dat Zelf getuigde. Dit vanwege de 'verspilling' van die

kostelijke zalf die daar plaats vond. Want Hij sprak toen: 'Want als zij deze zalf op Mijn lichaam gegoten heeft, zo heeft zij het gedaan tot een voorbereiding van Mijn begrafenis' Mt.26:12). Wat een bijzondere dag was het, toen Jezus naar een plaats genaamd Golgotha gebracht werd. Een plek waar je niet wilde zijn want de naam betekent Hoofdschedelplaats. Een rots waar aan misdadigers het vonnis ten uitvoer werd gebracht. Jezus werd dan ook behandeld als een misdadiger, want Jezus had gezegd dat Hij Gods Zoon was. Voor het volk van Israël was dat een blinde vlek, want dat verstonden zij niet. Hoewel zij wel de tekenen zagen van deze Zoon Gods. Want Jezus verkondigde hen dat de tijd vervuld was, Jezus predikte hen het Koninkrijk Gods. En dat zij moesten geloven. Jezus genas hen die met allerlei ziektes tot Hem kwamen. Maar de verwachtingen waren toch anders bij Zijn volk. Zij verwachtten toch een andere Messias. Een Verlosser, Die alles zou gaan herstellen, zoals het was in de tijd van de koningen David en Salomo. Die verwachting hadden zij in hun hart. Johannes de Doper

had al gesproken zoals het hem was geopenbaard: 'Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt' (Jh.1:29b).

### **Verzoening en behoudenis**

En dat was het getuigenis dat Jezus verkondigde. Zijn volk erop voor- en toebereidende, bijeen vergarende tot behoudenis; maar zij wilden niet. Zij verstonden de liefde Gods niet die zich in Jezus openbaarde. Hij, Die tot hen was gekomen, zij hadden een andere koning in gedachten. Zij wisten niet, wie Jezus werkelijk was. Jezus vroeg het aan Zijn apostelen: 'Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?' (Mt.16:15). 'En Simon Petrus antwoordende zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods' (Mt.16:16). Het was wel een wonder Gods dat het in de harten van deze apostel(en) was bewerkt, want alzo sprak Jezus tegen Petrus: 'En Jezus antwoordende zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Bar-Jona; want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is' (Mt.16:17). Het was de genade Gods, die tot hen was gekomen. Het was de liefde Gods om dat te spreken. Ook al ging het hun verstand te boven, want dat bleek in de tijd die daarop volgde, toen Jezus gevangen genomen werd genomen en gekruisigd. Om verzoening te doen voor een verloren mensheid als het Lam Gods. 'Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen' (Lc.23:34a). En

zo was het dan ook, toen Jezus dat uitsprak aan dat kruishout. Zij begrepen niet, waar Jezus mee bezig was. Om verzoening aan te brengen tussen God en Zijn schepsel. Als het volkomen Lam Gods, voor- en toebereid, niet van of door mensen. Het is het wonder Gods dat zich voltrok aan dat vloekhout op Golgotha. Het was Gods liefde om een verloren mensheid te behouden. Maar wie kon die grote liefde verstaan? Nee, de mensheid kon die grote liefde Gods, die openbaar werd in Zijn eniggeboren Zoon, niet verstaan. Jezus verwoordde het aan het kruis. Zij weten het niet, vergeef het hun. Jezus worstelde daar met het grote lijden dat Hij onderging voor een verloren mensheid die geen weet had wat er geschiedde door die Zoon des mensen. Die het openbaarde aan het kruis, gevoelende de macht van de zonden die op Hem drukte, als Zondeloze. Want Jezus kende geen zonde. Was het niet Zijn Vader die Hem overtuigde, zodat Jezus wel moest roepen: 'En te negender ure riep Jezus met grote stem, zeggende: Eloï, Eloï, Lamma Sabachtani? Hetwelk is, overgezet zijnde: mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Mc.15:34). Jezus ervaarde die geweldige duisternis waar de mens zich in bevond door zijn zonden. Jezus als die Zondeloze, ervaarde de verlatenheid, waarin de mens zich bevond. Jezus was toch die mensen Zoon, waarvan Daniel

al sprak: 'Verder zag ik in de nachtgezichten, en zie, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen Zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelve naderen. En Hem werd gegeven heerschappij en eer en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden' (Dn.7:13-14). Daniël mocht het al reeds aanschouwen, Die mensen Zoon, Die het alles zal terugwinnen. Tot rechtvaardiging, in alles wat God gesproken had en heeft, door Zijn Woord en eeuwig getuigenis. Het is alles teruggewonnen door die

mensen Zoon, door de straf op Hem te doen laten vallen. Zijn volk had geen weet van wat er geschiedde aan dat vloekhout op Golgotha, waarbij de duisternis werd overwonnen, door het bloed dat daar gestort is geworden. 'En dat Hij door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelve, hetzij de dingen die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn' (Kol.1:20). De liefde van Jezus is alles overstijgende, het is alles genoeg om die vrede Gods in Jezus te mogen hebben. Jezus sprak aan het kruis 'het is volbracht'. Het is werkelijk volbracht, welgelukzalig die geloven. •



# De Heer is waarlijk opgestaan

R.F. Bijster

Apostel Paulus leert ons (1Kor.15:1–8) dat de Heer, na Zijn opstanding, aan verschillende mensen is verschenen. In de gemeente te Korinthe was er bij sommigen twijfel of er wel een opstanding van de doden is (vers 12). Hij probeert de gemeente te Korinthe te overtuigen van de levende en opgestane Heer. Paulus spreekt over enige ontmoetingen van de Heer met Zijn discipelen en een schare van meer dan vijf-honderd mensen in één keer. Zelfs na Zijn hemelvaart is de Heer aan mensen verschenen, waarvan Paulus zelf het levende voorbeeld is. Hij schrijft: 'Het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene' (vs.8). Paulus die een gedreven vervolger was van de gemeente van Christus in de eerste periode, heeft de Heer tijdens Zijn vervolgingswoede mogen ontmoeten. De ontmoeting met de Heer vindt plaats als Paulus op weg is naar Damascus. Daar wil hij de christenen gevangen laten nemen en naar Jeruzalem overbrengen om hen daar te laten berechten. Dit alles had hij goed geregeld, want van de hogepriester had hij goedkeurende brieven

meegekregen. Maar dan ontmoet Paulus de opgestane en levende Heer. Dit gaat gepaard met bijzondere tekenen: 'En terwijl hij daarheen op weg was, geschiedde het, toen hij Damascus naderde, dat hem plotseling licht uit de hemel omstraalde; en ter aarde gevallen, hoorde hij een stem tot zich zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgd gij Mij? En hij zeide: wie zijt Gij, Here? En Hij zeide: Ik ben Jezus die gij vervolgt' (Hnd.9:3–5). Paulus is met blindheid geslagen en wordt door anderen Damascus binnengeleid. Daar vertoeft hij drie dagen en eet en drinkt niet en moet wachten wat de Heer hem kenbaar maakt. Na die drie dagen stuurt de Heer Ananias naar Paulus die hem de handen oplegt en hij mag weer zien. Paulus wordt door de Heilige Geest vervuld en hij laat zich dopen. De bekeering van Paulus ging niet zonder slag of stoot, blijkbaar vond de Heer het noodzakelijk om zo in te grijpen in het leven van Paulus. Zijn verslagenheid en verbazing worden ons getoond in het feit dat hij drie dagen niet at of dronk. Hij vastte, was blind en moest afwachten wat de Heer met hem zou doen. Hij meende

God een welgevallen te doen om de christenen te vervolgen, maar werd nu zelf door de Heer Jezus geconfronteerd met Zijn liefde en genade. Schuldgevoel en verdriet zullen zich over hem meester hebben gemaakt, nu hij tot de ontdekking kwam juist tegen het werk van God in te zijn gegaan.

### **Jona als teken**

Een andere geschiedenis waarin wij zien dat iemand drie dagen en nachten in duisternis zat, vinden wij bij Jona. Jona vluchtte voor het aangezicht van de Heer en deed niet wat de Heer hem had opgedragen. Hij stapt aan boord van een schip en gaat de tegenovergestelde weg dan die de Heer hem opgedragen had. Op zee steekt er een storm op, zo hevig dat het schip met al de opvarenden dreigt te vergaan. Jona beseft dat hij de schuldige is en laat zich in zee werpen. Direct stilt de storm en Jona wordt door een grote vis opgeslokt en vertoeft drie dagen en nachten in het duister, in de ingewanden van de vis. Na die drie dagen laat de Heer de vis Jona uitspuwen op het strand en Jona geeft dan wel gehoor aan zijn taak en opdracht. Toen de Heer Jezus op aarde wandelde verzochten de schriftgeleerden en Farizeeën de Heer om een teken. Dan geeft de Heer deze geschiedenis als teken van Zijn dood en opstanding. Hij zegt hen, die overigens in ongelooft waren en Hem wilde

vangen met woorden: 'Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten' (Mt.12:39-40). Jona werd door de vis weer op het land gespuwd nadat hij met ernst zich verootmoedigd had tegenover de Heer (Jona 2). De Heer Jezus heeft door het doen en laten van alle mensen alle schuld vrijwillig op Zich genomen, heeft Zijn leven gegeven en is opgeslokt geweest in het hart der aarde. Daar heeft hij de zielen in het dodenrijk, het Evangelie gepredikt (Ps.107:10-16, 1Pt.3:19). De Heer is waarlijk opgestaan, Hij heeft de dood overwonnen als Eersteling. De geschiedenis van Jona in de vis, is ons hier tot voorbeeld en teken, wat Christus in werkelijkheid zou volbrengen. De Heer stond op uit de doden, dragende een opstandingslichaam, Hij overwon dood en graf, Hem Die 't graf niet houden kon. Hij heeft zich in de veertig dagen daarna getoond aan vele honderden mensen. Zelfs Zijn tegenstanders waren op de hoogte van Zijn opstanding. Matthéüs 28 (vs.11-15) verhaalt ons immers over de leugen van de Joodse Raad die de wachters (soldaten) geld gaven om het verhaal te verspreiden dat de volgelingen van de Heer Zijn lichaam



hadden meegenomen i.p.v. dat de Heer was opgestaan.

### **Juda juich**

Op Goede Vrijdag gedenken wij het lijden en sterven van de Heer. Maar met Pasen vieren wij dat Hij is opgestaan, Hij leeft! Deze zekerheid mag ons allen vertroosten, daarin ligt onze hoop voor een eeuwig en heerlijk leven. Bereidt door de Heer: 'Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen' (Flp.3:21). Iedere gelovige heeft momenten in het leven, waarin het besef van zonde, niet moedwillig of juist bewust begaan, hem of haar overvalt. Dat kan slechts alleen als het in het licht wordt gebracht. Als het Goddelijk Licht gaat schijnen moet de duisternis wijken. Apostel Paulus heeft op de weg naar Damascus de Heer ontmoet, hij is in het Licht gebracht. Het Licht van Christus openbaart in ons de duisternis van de zonde. Door de handoplegging van Ananias werd hij gedoopt en werd de Heilige Geest vaardig over hem, en werden zijn ogen geopend. Paulus noemt zichzelf, voor zijn bekering, een 'ontijdig geborene'. Vertaald betekent dat te vroeg geboren. Maar daarna is hij wedergeboren door het geloof in Jezus Christus en gedoopt zijnde in Zijn dood: 'Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus



Christus, die ons naar Zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop' (1Pt.1:3). En Paulus leert ons zelf: 'Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?' (Rm.6:3). Dit mag ons allen vertroosten. Dat wij na beleden zonden altijd weer in het Licht van Christus worden gebracht. De Heer wil ons altijd in Zijn vrede terugbrengen. Zijn lijden, sterven en opstanding heeft ons in het Licht gebracht en daarin mogen wij blijven wandelen. In de wereld om ons heen wandelen velen in geestelijke duisternis, zij ervaren het Licht van de Heer niet, of zijn zelfs blind. Hoe heerlijk is het dan niet voor ons om juist dat Licht te mogen ervaren en van te getuigen. Getuigen door

zichtbaar te maken dat wij in het Licht van Christus zijn. Met die zekerheid, dat ook wij eens volledig gelijk zullen mogen zijn aan de Heer Jezus Zelf. Dat wij met de Paasdagen van harte mogen zingen: Juda, juich! Uw Koning leeft! Hij, Die u het

leven geeft, Hij, de Leeuw uit Juda's stam, Die de dood zijn prooi ontnam (Bundel 25 vs.2) en Juda, juich! Eens leeft ook gij, eeuwig heerlijk, eeuwig vrij. Looft gij dan die Levensvorst, Die uw zonden heeft getorst (vs.4). Amen. •

## Actie 'Red een kind'

### Financieel overzicht over het jaar 2020



#### ONTVANGSTEN

Saldo per 01-01-2020	€	974,74
Vaste maandelijkse Giften in 2020	-	965,10
Individuele giften	-	50,00
		-----
	€	1989,84

#### UITGAVEN

Red een Kind, Zwolle	€	1248,00
SNS Bank, Utrecht bankkosten	-	73,20
Saldo per 31-12-2020	-	668,64
		-----
	€	1989,84

In het jaar 2020 hebben we weer met enkele leden van ons kerkgenootschap en door individuele giften van derden, een bijdrage mogen leveren aan het sponsoren van enkele kinderen in de derde wereld. Deze zijn heel blij en zij laten dit weten door het schrijven van brieven. Door deze ondersteuning kunnen zij studeren en zich verder in de maatschappij ontwikkelen. Wel zijn zij, op hun beurt, weer bezorgd over ons wat betreft het volgen van de corona regels. Zelf houden zij zich aan de voorschriften die de regering geeft. Mondkapje dragen, afstand houden van elkaar, regelmatig handen wassen etc. Zij blijven in een heel moeilijke situatie verkeren. Daarom vragen zij ons om voor hen te bidden en zij hopen dat

de scholen weer spoedig geopend worden. Ook zijn zij blij dat God hun beschermt tegen deze pandemie. Wij, die in deze westerse wereld leven, kunnen in het algemeen nog kopen wat wij willen. Wanneer wij erbij stil staan dat zij niet een fractie van dat alles hebben, zijn wij dan ook niet geneigd een kleine bijdrage te geven? Wij leven gemiddeld genomen in weelde, maar er zijn nog heel veel kinderen die hulp nodig hebben. Wanneer u aan deze actie een bijdrage wil leveren dan kunt u dit doen door een bedrag te storten op bankrekening **NL17SNSB096.35.50.225** t.n.v. Hersteld Apostolische Zendingkerk te Utrecht. Alvast dank voor uw medewerking.

A. Hobé

# Jaaroverzicht 2020

## Gemeentelijke gebeurtenissen in 2020

### Gemeente Amersfoort

23-02-2020	Heilige Waterdoop	Bo, dochter van br. J. van den Born en zr. A. van den Born - Doppenberg
09-03-2020	Overleden	Zr. W. Pasmaan (93 jaar)
22-03-2020	Huwelijkszegen	Br. R. van Kommer en zr. M.H.J. van Kommer - Gal (40 jaar)

### Gemeente Wageningen

15-02-2020	Huwelijkszegen	Br. J. de Jong en zr. I. de Jong - van Veen (40 jaar)
29-04-2020	Overleden	Zr. F. de Haan - Ausma (96 jaar)
25-10-2020	Belijdenis	Br. B. Scholtus

### Gemeente Arnhem

13-04-2020	Overleden	Zr. W. van Dijk - Sukkel (88 jaar)
04-10-2020	Heilige Verzegeling	Br. A. Jalink
18-10-2020	Heilige Waterdoop	Kyran, zoon van br. R. Blumink en zr. N. Blumink - de Jong

### Gemeente Utrecht

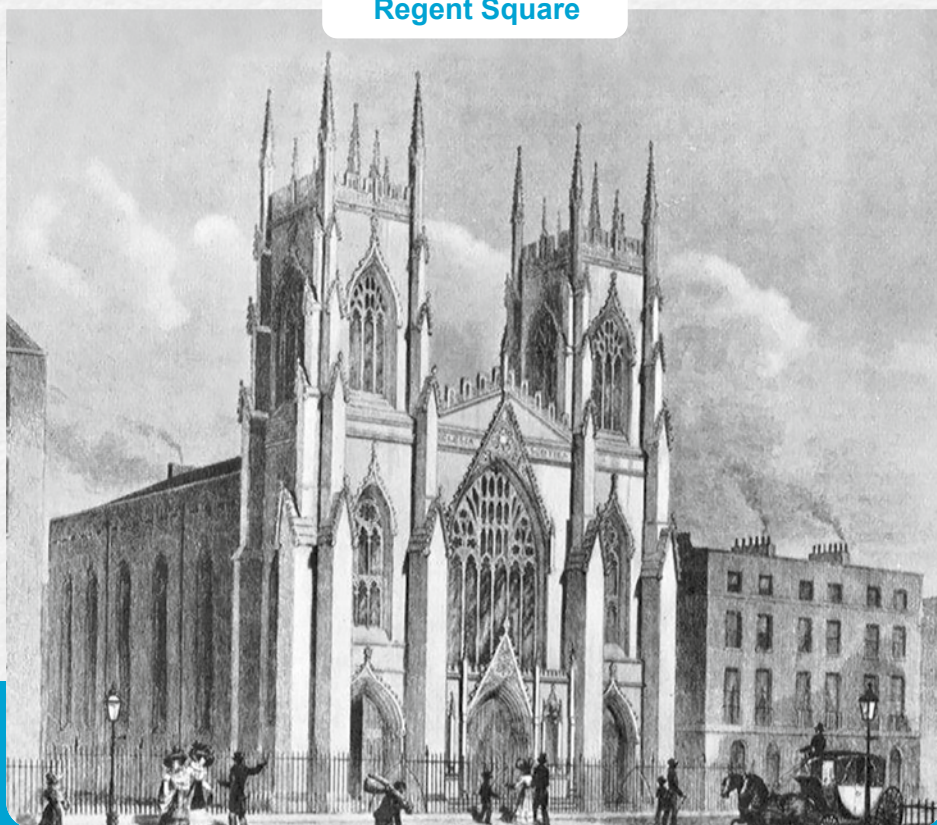
30-12-2020	Overleden	Zr. C. de Waal - Bakker (74 jaar)
------------	-----------	-----------------------------------

### Gemeente Den Haag

09-01-2020	Overleden	Br. E. Ausma (58 jaar)
------------	-----------	------------------------

Hieronder een tekening van de kerk op Regent Square te Londen. Deze was speciaal voor dominee Edward Irving gebouwd vanwege het feit dat hij vaak een grote groep toehoorders trok. Edward Irving was de eerste predikant die in openlijke, officiële, kerkdiensten, de Heer bad Zijn kerk de Geest der belofte weder te geven. De capaciteit van het kerkgebouw was ca. 2500 personen, waarbij opgemerkt wordt dat elke herfstmorgen in het jaar 1831 om half zeven meer dan duizend personen bijeenkwamen om de dienst bij te wonen. In deze kerk was het dat de Heer zich in Londen voor het eerst openbaarde tijdens Erediensten. Al eerder waren er profetische openbaringen geweest ten huize van apostel J.B. Cardale en in Port Glasgow te Schotland. Later bleek dat er ook een profetie was gebracht in 1827 in Karlshuld (ca. 60 km ten noorden van München). Hierbij sprak de Heer o.a. dat Hij de viervoudige ambtsbediening weer zou schenken en gemeenten zoals ze in het begin, ten tijde van de eerste 12 apostelen, waren. Deze profetische openbaring werd niet direct begrepen. Maar de Heer wil Zijn kerk bij Zijn wederkomst terugvinden zoals Hij deze gesticht heeft. Dominee E. Irving maakte deel uit van de Schotse kerk. De synode van dit genootschap zou spoedig met de heer E. Irving spreken over de ontwikkelingen van die tijd. Op dringend verzoek van de heer E. Irving had men opgenomen dat deze nieuwe kerk steeds een Schotse blijven zou en dat de Godsdienstoefeningen steeds op de wijze der Schotse Kerk gehouden zouden moeten worden.

### Regent Square



### Hersteld Apostolische Zendingkerk

#### Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem